

REDACTIA:

și

ADMINISTRAȚIA:
Báthányi șteza Nr. 2

Ariștoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiunii.

Concurs, inserțiuni precum și taxele de abonament se trimit Administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

PRETUL ABONAMENTULUI:

PENTRU

AUSTRÖ-UNGARIA:

Pe un an: 10 cor.

Pe $\frac{1}{2}$ an: 5 cor.

PENTRU ROMÂNIA ȘI STRĂINATATE:

Pe un an 14 franci.

Pe $\frac{1}{2}$ an 7 franci.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266.

Nou an școlar.

Cei ce au întocmit așezământul anului bisericesc, poate gândit ușor la jînile pe care pe deplin le umple anul înaintea urmează, pentru a se putea preîntîmpină greul vremii de apoi într'un macar, din anii simbolizați în visul deslegat de Iosif, cel mai mic dintre frați.

De câte ori se începe noul an bisericesc, cu dânsul alături vine și cel școlar, cu grânarele minților deschise, pentru a cuprinde sămânța roditore pentru cei ce vor veni, — pentru viitorime.

»Să ești-a sămânătorul să samene... iar rod însușit și înnuit și dat ogorul lui«...

Si a zis bogatul: »Bea suflete al meu și te veselește!«

Dar oare răgaz este acum veselie?

Oare nu în cuvântul Scripturii sfântă învățătură este și îmbelșugat izvor de bine?

Fără binecuvântarea lui Dumnezeu, la care este taina tuturor acelora ce sunt și vor să fie, fără lumina credinței nestrămutate a fiului vândut de frații săi, nu ar fi ajus să înțeleagă egiptenii cuvântul ascuns în tainica haină a visului măntuitor.

Si inima curată-i la cei mici.

În credință este măntuirea și în puterea ei adevărului, care și revărsă stropii răcoritori peste câmpiiile însetate...

Brazda adâncă să tragă plugurile învățăturii, a învățăturii luminate prin credință și a ei putere, ca în ogoarele deschise ale sufletelor celer mititei ai nostri, să străbată lumina și căldura, stropii de rouă a înviorei și înțelesul lacrimilor durerilor din bezna altor vremi...

Dela Dumnezeu va veni harul rodirii, înnuit, în ogorul bine lucrat, după cuvântul adevărului și legea iubirii.

Au nu Iosif a măntuit pe frații săi din suferințe, cel chinuit de dânsii, în a lor îngâncare și deșertăciune de suflet?

Darul lui Dumnezeu pogoriseva asupra acestora, cari îndurând grele patimiri, cu ochii spre Crucea măntuitoare și duc jugul, pe care au să-l poarte peste ogoarele sufletelor, despre cari Măntuitorul, în dumnezeiasca lui glăsuire a zis:

»Lăsați copiii să vină la mine...«

Si lumina acele plăpânde minți acele inimi fără prihană, acele suflete fără ură și răsbunare, trageți-vă brazda, Preoți și Dascali! sămânând în plăpânde suflete iubirea și credința, jertfa pentru tot ce este sfânt și mare.

Iubirea să-i învățați să înțeleagă, să o împlinească, căci cu adevărul grăind zice Apostolul:

»De voi grăi în toate limbile... când dragoste nu am, nimic nu am.«

Din ale inimilor iubitoare de neam și așezămintele lui din alte părți auzit-am svâcnișii de îngrijorare și glasuri îndreptătoare spre iubire și adevăr, — căci podoaba sufletului copilăresc e seninătatea cugetului.

Întemeiați pe acest ogor, în acest ogor cei chemați și aleșii, sămânați grâul curat al iubirii și credinței nestrămutate, aruncați sămânță bună, ca înnuit rod să aducă, și vouă măngăiere și loru și răsplătă.

Iar voi, Părinți ai vlastarelor ce vă sunt podoabe vietii, măngăerea sufletului, lumină ochilor, — ați pregătit ogorul pentru sămânță aleasă, și binecuvântată prin credință strămoșească întemeiată de stâlpii unei tării fără seamă?

Al vostru este, să pregătiți calea, celor ce au să vă urmeze în ogorul sufletesc al viitorimii noastre, ca voi să vă puteți împărtăși de harul fericirilor, vestite de Măntuitorul, de pe munte.

Si oare n'a uitat nimeni, de ce se leagă anul nostru bisericesc cu cel școlar?

Prin școală biserică, prin biserică școala!

Si atunci va ești sămânătorul, și va găsi rod îmbelșugat și-si va umplea jînile, spre folosul nu al bogatului, ci al celor ce vor veni în numele Domnului.

S.

Cauza vițului și a vârtuții; concluzii pentru școală.

— Urmare —

În urma acestor convingeri ale omului, raporturile au început să se îndulcă, armonia să se stabilească, mergând astfel lumea înainte pe calea progresului.

Așadar, în sufletul omului, în fața vițului a început să se fortifice tot mai mult vârtutea, cu scop de a nimici cu desăvârșire pe cel dintâi și a scăpa

astfel lumea de atâtea rele, cari sunt numai fructe de ale aceluia. Precum vedem însă, vîrtutea emanează din acelaș loc cu vițiu, anume din impulziunea venită dela instinctul conservării individuale, dar — modulată acea impulziune, mai bine zis dusă pe drumul cel bun, cătră adevăratură său scop, de rațiune. Deci rațiunea este puterea lăuntrică a omului, menită să moduleze și conducă pe adevărata ei cale pornirea firească a aceluia, care pornire, tocmai fiind că e dela firea omului, trebuie să băgăm de seamă că e lăsată anumit spre a-l impulzionă și porni pe acela cătră indeplinirea rolului său pe acest pământ. Pentru aceea, și atunci când săvârsește omul fapta cea nobilă, când d. e. ajută pe cel sărac și năcăjit, prima impulziune cătră acest lucru este cea venită dela instinctul conservării individuale. Căci până ce să se nască simțul de umanitate, despre care zicem că e izvorul sau cauza ăstor fel de fapte — zic, până ce să se nască acest simț, e gândul, că atunci când făcătorul de bine de azi va avea lipsă de ajutor, să afle printre semenii săi acel ajutor. Am văzut și mai sus, cum s'a născut simțul nobil în urma convingerii: rațiunea lucrează mai întâi, dovedind omului calea cea adevărată; obiceindu-se cu această cale, se naște în sufletul aceluia plăcerea de a merge pe ea tot mai mult. Și această plăcere e simțul nobil, care desvoltat, începe să luă tot mai mult din rolul de a conduce al rațiunii, ceea ce trebuie înțăles astfel, că întreg internul omului este cum am zice gata, pornit, să asculte numai glasul rațiunii. Toemai că și dincolo, la vițiu, unde omul, din neștiință sau nesocotință — deci în lipsa de judecată sau alte considerații — se lasă împins de imbolduri, săvârșind astfel tot fatpatură, prin care, momentan sati-acelor imbolduri, dar mai târză, tocmai prin atare faptă devine împedecat, ori oprit cu desăvârsire, de a-și mai îndeplini orice trebuință. Obiceindu-se în chipul acesta cu fapta urâtă, se naște în curând plăcerea de a săvârși tot acea faptă; iar plăcerea aceasta, desvoltată până la maturitatea ei, este ceeace numim noi patimă, care ia tot mai mult din rolul imboldurilor de a duce pe căi greșite pe omul lipsit de rațiune.

S'ar putea zice deci cu drept cuvânt, că dacă instinctul conservării individuale este motorul, care precum vedem pune în mișcare întreagă mașineria vieții, atunci rațiunea este conducătorul aceleia; dacă acel instinct este punctul de gravitație al întregei vieți, atunci rațiunea este supraveghetorul, care veghează, ca întregă viață în armonie să graviteze spre, acel punct, chemând la ordine tot ce ar gravita în afară. Și este ușor de înțăles însemnatatea conducătorului a supraveghetorului, în ori ce loc, deci și aici la viață omenească. Fără acest conducător, carul vieții ar deraia în cel mai scurt timp, și nici odată nu ar ajunge la scop.

Fiind în curat cu acestea, să aruncăm o privire asupra societății umane de azi. Putem vedea în aceea încă multe vieți, și de bună seamă ne vom întrebă, pentru

ce nici azi nu se poate desbrăca societatea de acelea cu toate că e deplin convinsă, că numai acele vieți sunt pedecea liberei desvoltări și progresări. Este legea ienției, care precum știm, ține ori ce corp în stare — de repaus, sau de mișcare — în care se află în urma unei cauze, până când e altă cauză — sănătatea — vine și îl scoate pe acela din starea sa; această lege o ține și societatea, precum am văzut, în mișcarea apucată în urma îmboldirei venite dela instinctul conservării individuale. Și este apoi slăbiciunea rațiunii, care nu e aptă încă de a zmulța societatea din acea direcție și să o pornească în direcția cea adevărată. De multeori stăm cu mâinile încrucișate, întrebându-ne care va fi sfârșitul, căci din multe rele ale societății se nasc altele, și mai multe și mai mari, cari băntue societatea, elătinând-o din temelii. Așa bunăoară, ca educători — sub orice formă — vedem întreagă munca noastră zădarnică, prin... societatea stricată. Astfel Tânărul, de care până ce a fost sub conducerea noastră — a părintilor, învățătorului sau profesorului — am legat cele mai mari speranțe, îl vedem că intrând în societate, mai curând decât toți se îmbracă în haină tuturor vieților aceleia. Și totuși omului în societate îi este dat să trăiască dela aceea deci nimănii nu se poate subtrage; căci cănd omenirei i-ar fi prescris, ca pe însăși calea sa firească și naturală să ajungă la perire... E stricată societatea și atât. În fața acestui rău stăm cu mâinile legate, nimănii putând ajuta. Ne gândim adesea, că până când o putere oare care nu va stări păcatele societății — prin legi, prin sabie și foc măcar, ori prin ciurmă foame și cutremur — până atunci nimic nu va putea reașeza omenirea dela progresul său spre — destrăbălare. Și totuși, și chestia aceasta are să se rezolveze pe calea ei naturală. Îmboldirea instinctului conservării individuale este, care în mod firesc a adus după sine viețile de azi ale societății — și nu numai pe celea de azi, ci și pe cele din trecut, și va mai aduce încă și pe cele din viitor; rațiunea este însă unica putere care a dirigat și va dirigi și de aci înainte întreaga mișcarea omenească, provenită dela acea îmboldire. Dar trebuie ca mai nainte rațiunea să ajungă în posibilitatea de a zmulța societatea dela acele vieți, trebuie să aibă acea, cum am zice, destulă forță pentru acel lucru. Și această forță negreșit că are să și-o căștige, și anume, sugând-o tocmai din mulțimea retelelor ce băntue societatea în urma acelor vieți. Răufăcătorul, atunci când e pedeplin convins, că fapta sa nici odată nu rămâne nerăsplătită, observând că și atunci când fapta rămâne căte odată nerăsplătită, totuși acea răsplătită vine mai târză, când nici cu gândul nu gândește; atunci, când el e pedeplin convins că acele răsplătiri, izbiind adânc în viața sa, nici odată nu-l lasă fără a-l apropi de perire — zic atunci când va fi acela deplin convins despre acestea, nu va mai fi patimă, pe care să îl poată pune sub picioare, apucând totdeauna calea cea adevărată. Se nătărește însă că până când acela mai ar un pic de nădejde că da dacă scapă nepedepisit, că

si dacă va primi vreo pedeapsă, va putea-o el suportă — se știe că el, în urma legii inerției, nu se va lăsa de calea apucată. Așa e cu individul, și așa e cu societatea întreagă. Până când va mai trage aceasta la indoială, că doară nu tomai asta e calea perirei sale, zic până atunci nu se va lăsa de acea cale, căci sunt patimile la mijloc. De îndată ce însă va fi ea deplină convinsă, că de fapt, aceasta e calea, care numai la scop nu duce, ci la perire, că multimea relelor provenite de aici crește proporțional cu cubul înaintării pe acea cale greșită — atunci la tot cazul că nu va pierde un singur moment de a nu se abate de acolo.

(Va urma.)

Dela Jafa la Ierusalim. Călătorie de Dr. Badea Cireșeanu.

— Urmare. —

Amărăciunea nu se termină în cetatea lui David, nici în secolul al VII, când făcării de Arabi cu Omar în frunte, la anul 636; de aci înainte se prezentă alte nenorociri aduse de Selgiucizi în anul 1086 și apoi de Cruciati în anul 1099 când înființări aci un regat zis „al Ierusalimului”, sub domnia slabănoagă a lui Godefroy de Bouillon.

Abia 88 de ani stătu Ierusalimul sub stăpânirea creștină a Cruciatiilor, cari nu au adus cetății decât jafuri și nevoi. Ei nu au putut să facă nici o îmbunătățire, nici o apărare în contra dușmanilor vecini. Cruciati nu erau decât niște cete desorganizate care turburau Europa și Asia, hrănindu-se cu ceea-ce prădau prin satele și orașele pe unde treceau. În urma lor, ca și în urma ori căror năvălitori, nu rămânea decât cenușă și pământul uscat. Se știe că de aci, ce fel de întărire puteau să aducă Ierusalimului acești săraci, cari nimiceau mai întâi între dănsii. Pentru acerea în anul 1187, Saladin sultanul Egiptului, porni armata în contra cetăței lui David și o cucerii din mânile Cruciatiilor, cu mari vărsări de sânge. Acum se începură iarăși turburările în Ierusalim, iar Cruciati perdură orice urmă de stăpânire în Palestina și chiar în toată Siria. Încercările pe care le făcări creștinii mai târziu de a recucerii Ierusalimul din mânile necredincioșilor, au rămas zadarrice.

Suindu-se pe scaunul sultanilor din Constantinopol Selim I zis „cel crud”, a impăratit dela anul 1515—1520, după ce a detronat pe tatăl său Bayazid al II-lea și a poruncit stingerea fraților săi. Plin de crizime, mandrie și îndrăsneală, Selim, purtă răboiu cu Persia, persecută de Arabii „sunniti” (fanatici în credință lui Mahomed), supuse Siria, Egiptul și în anul 1517 cucerii Ierusalimul; iar de atunci și până astăzi cetatea lui David se află în stăpânirea Turcilor. Selim își luă între alte titluri și pe acele de „Imam” (preot) și de „Calif”, pe care le purta și sultanii următori. În virtutea acestor titluri moștenite, sultanii din Constantinopol tin până astăzi în mânile lor, puterea politică a imperiului; iar litera și spiritul Coranului se păstrează neschimbări de řeik-ul (patriarhul) islamismului din Constantinopol.

Ierusalimul de astăzi nu se asemănă nici în parte cu mărirea pe care o avea în zilele lui David și Solomon. Abia are 25.000 locuitori, națiuni ca acestea: Arabi, Greci, Turci, Perși, Curzi, Felahi,

Italieni, Francezi, Germani, Englezi, și a. Orașul este înconjurat cu ziduri înalte și groase de piatră, făcute în anul 1534 din porunca sultanului turcesc Suleiman, pe liniile zidurilor vechi. La distanțe aproape egale, zidurile au asupra lor și turnuri înalte pentru vegherea soldaților în timpuri de răsboae. De aceea Ierusalimul se zice și azi „cetate” sau „sfânta cetate”, căci este centrul culturilor creștine; iar orașul este împrejmuit cu ziduri, dești sunt și în afară de cetate mai multe mii de locuitori, cari se țin tot de Ierusalim.

Ierusalimul are acum 7 porți în zidurile cari îl înconjură: poarta Sionului (arăbește: Bab-el Nabi Daud) sau poarta lui David; poarta Damascului (Bab-el-Amud); poarta lui Irod (Bab-el-Zaheri) este închisă; poarta gunoiului (Bab-el-Mogareb) care duce în vale la fântâna Siloamului; poarta de aur este închisă cu zid; poarta Ghetsimani sau poarta sfântului Stefan, care duce în vale la locul unde a fost ucis cu pietre arhidiacoul Stefan și la peștera unde a fost înmormântat corpul sfintei Fecioare Maria; iar poarta Betleemului este închisă, căci poporul după o veche profetie crede că prin această poartă vor intră creștinii cuceritorii.

Stradale cetății sunt strămte, pardosite cu pietre și învărtite în multe locuri pe sub case; de aceea ele se par a fi niște ganguri lungi și intunecoase. Casele sunt ca și în celelalte cetăți ale Palestinei, strămte, grămadite unele asupra altora, cu ferestre mici și cu porți înalte de vr'un metru și jumătate, dar totodată zăvorite cu cheea. Grădini în cetate nu am văzut decât una singură, la poarta gunoiului, încărcată cu smochini berberieni ale căror fructe sunt ghimpoașe. Un arab păzea grădina cu armele gata de a le intinde în contra căruia se va atinge de aceste roade cu multe semințe și cu un gust neplăcut. Pământul în cetate este foarte scump și pentru aceea nu se găsește nimeni să și facă curte mare la casa sa, sau vr'o grădină.

Patriarhia grecească, din Ierusalim, începusă în anul 1904 să dărâme niște case ale sale începând dela biserică sfântului Mormânt spre mează zi, pentru a face o stradă dreaptă plantată cu arbori pe delături. Toți admirau frumusețea strălei, lungă pe atunci de vr'o 300 de metri, pentru alinierea ei dreaptă și lumina ce aducea în cetate. De altfel pretutindenea am văzut curățenie mare în Ierusalim; iar în partea porței gunoiului, unde plâng Evreii la zidurile lui David, era neorânduială și casele într'o mizerie însăspimântătoare. În acel loc stă zugrăvită indolența omenească, în fință Evreilor săraci, mulți la număr, gălăgioși, flămânzi și trențuroși. Când mergeam pe acele străde, imi era frică să nu fiu atacat de acele cete, cari mai păstrau prea puțin din fizionomia omenească.

Partea cetăței din sud-vest, dela poarta lui David, e curată, împodobită cu magazine bogate, cu hotele mari și frumoase ca d. e. New-Hotel, Versavia-Hotel, și a. Asemenea și partea din nord-vest, dela poarta Damascului, încă e frumoasă și împestrînată cu prăvălii pline de lucruri religioase d. e. iconițe, flori presate, cărți religioase, și felurite obiecte lucrate cu meșteșug din lemn de maslin. Poarta Damascului e legată cu poarta Getsimani din nord est, prin o stradă largă dreaptă și bine pardosită. Pe aci se poate umbla și cu trăsura; iar prin alte străde, căruțe sau trăsuri cu cai nu am văzut. Cetatea Ierusalimului e mică, strămtă, și fiecine merge dintr'un loc în altul pe picioare, nu e nevoie de trăsuri în oraș, de căt atunci când cineva pleacă de aci în vr'o călătorie depărtată. Lumea indigenă și străină se mai servește în excursiuni și de măgari puternici și mari la trup, sau se fac călătorii și pe jos.

(Va urma.)

Adunarea generală a învățătorilor.

S'a ținut în Arad, în 29 August a. c. în marea sală a Seminarului, prima ședință a adunării generale a Reuniunii Învățătorilor nostri.

Conform programului, întâi s'a ținut în Catedrală slujba divină și chemarea sfântului duh. Au slujit protopopul V. Beles, preoții Andrei și Traian Vătan, G. Bodea și diaconul dr. T. Botis.

S'a ținut de asemenei parastas în memoria regetătului profesor și președinte al Reuniunii, Teodor Ceonțea. Pe lângă cei mai sus amintiți, au servit la parastas P. C. Sa protosincelul R. R. Ciorogariu, preotul C. Mihulin și diaconul C. Lazar. La parastas a asistat d-na Ceonțea, cu fiica-sa d-șoara Minerva.

Adunarea s'a deschis la oarele 10, prin următorul discurs al președintelui Iosif Moldovan.

Domnilor și fraților!

Școala confesională, ai căreia reprezentanți fi rești suntem și noi cei întruniți în această impozantă adunare generală, trece prin imprejurări extraordinare.

Această școală care ne-a creat și ne-a pus în serviciul patriei, bisericei și neamului; aceea școală care a dat bisericii și neamului o mulțime de bărbați binemeritați; școala care a creat conziderabilă poziție ce o avem în concertul popoarelor conlocuitoare, și a arădicat literatura română la starea respectabilă de azi: ni-se pare a trece în domeniul istoriei, iar noi în nepuțințele noastre și în urmarea imprejurărilor vi-trege, cu frunțile încrețite de griji, stăm în fața unui tainic viitor.

Întrăm în eră nouă. Calea ce avem să o percurgem este necunoscută și în această cale singurul prieten credincios ne va fi conștiința. Ea ne va povătuī în împlinirea datorințelor împreunate cu sfânta noastră misiune și tot ea ne va măngăia în neajunsurile ce le vom întâmpina.

Până aci razemul cel mai puternic ne-a fost experiența pe care clădind, an de an am ajuns rezultate tot mai spornice asigurându-ne încrederea poporului și recunoștința superiorilor. Experiența trecutului ne-a luminat calea viitorului. Experiența trecutului ne-a ușurat sarcina și ne-a făcut să prevedem în viitor.

Acum însă viitorul ni-se pare așa de trainic așa de ascuns nu știm întrucât vom putea satisface nouilor recerințe legali, nu știm și nu prevedem nici măcar aproximativ rezultatul muncei noastre, nu știm și nici măcar nu ne putem forma idee despre modul cum ni-se va luă în seamă rodul muncii și de ce conzi-derație vom fi impărtășii. Si în sfârșit, nu știm dacă vom fi înșine mulțumiți cu rezultatele spre linistea conștiinței a acestui scump prieten fără de care nu putem trăi.

Nu știm și nu prevedem nimic. Iată de ce stăm așa de îngrijăti în fața viitorului.

Până aci ne am văzut incunjurați de poporeni cu iubire și încredere. Noi am fost interpretorii dorințelor și durerilor lor. La nunți, la botezuri, la înmormântări și la pomeni în tot locul și pretutindenea în elementul nostru recreator pentru sufletele lor.

Trăiam cu poporul și dela popor, iar poporul era avizat la sfaturile și poveștele noastre. Aveam lipsă de popor și poporul de noi.

Este adevărat că în ceeace privește retribuțiunea pentru multele binefaceri, nu eram înțeleși și soartea noastră nu era de invidiat. Este adevărat că poporul nu s'a achitat pe deplin față de noi pentru multele și bunele noastre servicii, dar nu în tot locul și în toate cazurile putem să învinovățim poporul pentru

aceasta, căci el pentru învățători și pentru școală a riscat mult în raport cu alte popoare din patrie, iar celui-ce s'a interesat de el și soartea lui ar fi dat și sufletul. Este adevărat că de multe ori și în multe e-zuri am fost avizati la sapă și coasă spre a ne căs-tigă plusul trebuințelor pentru susținerea familiilor noastre, dar o facem și din distracție și din placere pentru că cunoscând viața grea și amărătă a poporului, în dragostea ce i-o păstrăm și în idealismul nostru intrupat nu căutăm în toate cazurile răspălată materială și traiu îmbelșugat, eram mulțumiți și mai cu puțin, ducem viață și traiu modest, hrănindu-ne mai mult cu gloria rezultatelor morale cu dragostea și încrederea generală și cu poziția aleasă ce o avem în comună.

Eram mândrii de rezultatele muncii noastre. Școlarii nostri după terminarea examenelor se împrăștiau cu vitele și pela locurile câmpului delectând pe părinții lor gârboviți sub sarcina muncei cu interesante cleve-tiri și frumoase învățături culese dela noi și prin noi din carteau școalei, iar luncile și livezile răsuau de sentimentelele cantece, doine și legende glorificătoare de virtuți strămoșești.

Așa a fost în trecut.

Trăim timpuri grele. Anii sunt slabii. Poporul prea însărcinat și desnădăjduit.

Între asemenea imprejurări nu e mirare dacă cu-prinși de groază privim soartea și viitorul școalei confesionale a cărei susținere întreagă ni-se pare imposibilă; nu e mirare dacă cu fruntea încrețită de griji privim în tainicul viitor al activității noastre.

În fața situației cred că nu trebuie să vă demontru iubișilor colegi ce rol însemnat are Reuniunea noastră învățătoarească.

E vorba de soartea și viitorul școalei confesionale și printre-ansa de soartea și viitorul neamului în a căruia servicii ne-am angajat și pentru luminarea căruia am fost aleși.

Sunt lucruri mari și lucrurile mari reclamă înșepu-cie și putere.

Dar unde-i unul nu-i putere,
Unde-s doi puterea crește.

Numai cu puteri unite, consolidăți într'un corpate și resistibil vom fi în stare să impunem elemen-telor și să trecem școala confesională, aceasta barcă a existenței noastre peste valurile ce o amenință cu distrugere.

De aceea mă adresez cătră voi dela acestor locuitori cu cuvintele poetului:

„Uniți-vă în cuget”
„Uniți-vă 'n simțiri”

Organele superioare împreună cu fruntașii neamului cuprinși de nobile tendințe caută și sperăm că vor afla modul de scăpare din greaua situație în ceeace privește îmbunătățirea sorții ca școala și da-scălul confesional să poată satisface neîmpedecat sfintei sale misiuni, să poată răspândi lumina cunoștinței și pentru mai departe conform legii firești în dulcea limbă maternă.

În cât ne privește pe noi și reunirea noastră vom pune în cumpărătoare calitățile, cunoștințele și nizuințele noastre, spre a ne oferi puterile ca fără greutate să putem satisface tuturor îndatoririlor ce ni-se impun. Vom îndreptă pașii nostri cu înțelepciune ca nu cumva prin ținuta noastră nescocită să primejdiuim existența școalei confesionale. Ne vom strângă rândurile încunjurând contactul cu oameni cari ne-știind apreciază afacerile din punctul nostru de vedere ar explica fals tendințele și nizuințele noastre. Vom purcede solidari în toate acțiunile spre a ne întări po-

ziția cu scop de a putea arădica școala confesională acolo unde i-se cade să stă, ca să poată împărtăși pe căt mai mulți fii ai neamului nostru de razele binecuvântătoare ale învățăturei, spre binele bisericiei noastre străbune și a patriei mult iubite.

În speranța aceasta, salutându-vă de binevenire fraților învățători, apostoli dela margini adunăți aici pentru promovarea cauzelor culturale a neamului, declar adunarea generală de deschisă.

În afara de învățători, au fost de față la deschiderea adunării P. C. Sa arhimandritul Aug. Hamsea, P. C. Sa protosincelul R. R. Ciorogariu, protopopul V. Beles, referent G. Popovici, secretarul concistorial V. Goldiș, referentul dr. G. Ciuhandu, protopopul Mihail Lucuța, preoții G. Bodea, Filip Leuca, F. Mănoilă, G. Mihulin, Vesalon, V. Olariu, Tr. Vațan, profesorii dr. Pipos, I. Costa și dr. Botis, iar ziaristica era reprezentată prin d-nii Russu-Sirianu și Sever Bocu.

Secretarul D. Popovici citește actul prin care Ven. Consistor aduce la cunoștința Reuniunii că din parte-i numește comisar pe V. Goldiș (aplauze). //

V. Goldiș mulțumește pentru căldele cuvinte ale președintelui, constată progresul imbucurător pe care-l face corpul nostru învățătoresc, care prin nimic nu este indărâtul celorlalți învățători din țară. Ceeace este cu atât mai laudabil, cu cât, se știe, au luptat cu multe greutăți, n'au avut mijloacele pe cari le-au avut învățătorii celorlalte neamuri ori confesiuni.

Salută în noua lege școlară partea privitoare la ameliorarea salarilor învățătorilor și o declară pe față: nu este străin nici de a primi ajutor de stat, deoarece noi suntem statul, când primim deci ajutorul, primim din pungile noastre.

Vorbește cu elan despre felul cum am putea ridică poporul, învățându carte și combătând alcoolizmul, alungând astfel și sărăcia din mijlocul poporului.

Salută călduros adunarea și-i dorește succes în lucrările sale (Aplauze).

Președintele propune să se adresa o telegramă (la Budapesta) de omagiu P. S. Sale Episcopului.

Se primește cu insuflare.

D. Popovici citește actul dela inspectorul regesc, în care spune că nu poate veni, dar se va reprezenta la adunare prin dl Láng, directorul preparandiei de stat.

Asociațiunea e reprezentată prin dl R. Ciorogariu; Reuniunea dela Oradea prin dl P. Cipou. Se citește salutul reuniunii dela Caransebeș.

Președintele ține o căldă vorbire de mulțumire la adresa dlui Ciorogariu și a celorlalți oaspeți, în primul rând arhimandritul Augustin Hamsea, cari se interesează și sprijinesc Reuniunea.

P. C. Sa dl R. Ciorogariu mulțumește în termeni călduroși pentru cuvintele măgulitoare. Spune că biserică noastră aduce cele mai mari sacrificii în țară pentru luminarea cetătenilor. După stat, biserică națională ortodoxă română este cea dintâi susținătoare de școale. În numele Asociațiunii aradane aduce salutul cel mai călduros Reuniunii învățătorilor.

— Asociațiunea aradană — zice — vă intinde mână, pentru conlucrarea împreună cu D-voastră pe terenul cultural!

A urmat P. C. Sa August Hamsea. Încurajază pe învățători și zice că nu judecă aşa pesimist situația. Până ce vom voi să creștem poporul în legea lui strămoșească, în dragostea și alipirea lui față de așezăminte sale culturale până atunci nu trebuie să ne fie frică.

Láng reprezentantul inspectorului Varjassy Ápád. El răspunde în cuvinte binechibzuite și calde la

salutul președintelui. În mod foarte cuminte el a evitat toate tirade de patriotism ieșin cu care paradează la prilejuri de aceste reprezentanții autorităților publice. A vorbit numai despre misiunea ideală a învățătorului, despre dragostea în semnul căreia trăiește și lucrează învățătorul.

Învățătorul Petru Cipou, mulțumește în numele învățătorilor bihoreni pe cari îi reprezintă, salutul președintelui.

Președintele își aduce aminte de perderile Reuniunii din acest an. Se dă expresie prin sculare condolenții pentru moarte următorilor membrii ai Reuniunii: Teodor Ceonțea profesor, George Petrescu învățător Apateu, George Grozav, inv. Bontea, Ioan Andrelean și Iosif Iosa inv. Pecica, Vasile Oarcea inv. Iosăsel și Simeon Albu inv. Cermeiu.

Președintele anunță apoi că s'au înscris de membrii noui următorii: *Ordinari*: Uros Pintea inv. Șeitin, Elena Bugariu, Pecica, Ioan Cedar, Dumbrăvița; *Fondatori*: Dr. George Popa, Titu Guleș, Augustin Beles, dr. Teodor Papp. *Ajutători*: Traian Mager.

Se proclamă cu insuflare.

Se dă cetire apelului nominal. Se aleg comisiunile pentru cenzurarea rapoartelor.

Urmează disertațiile. Profesorul dr. Petru Pipos disertează despre „Principiile supreme ale Didacticei din punct de vedere istorico-critic“.

Apoi dl Iosif Moldovan își prezintă un proiect de procedură la propunerea desenului în școală populară.

Banchetul.

După ameazi la 1 oară s'a ținut un banchet în sala restaurantului Láng cu 250 locuitori.

În fruntea mesei la dreapta președintelui Iosif Moldovan au stat P. C. Se Roman R. Ciorogariu, director seminarial, Vasile Beles, protopopul Aradului, George Popovici, referent bisericesc, protopopul Mihai Lucuța. G. Ciuhandu, referent școlar, ect. la stânga: P. C. Sa August Hamsea, deputatul național Vasile Goldiș, preoții Fabriciu Manuilă, etc.

După banchet învățătorii au cercetat fabrica de vagoane și cea de spirit alui Neuman.

În ședință a două din 17/30 August secretarul general D. Popoviciu citește telegramă de felicitare a președintelui reuniunii învățătorilor din stânga Murășului, a d-lui Traian Puticiu. Adunarea primește telegrama cu aclamații.

Trecându-se la ordinea zilei președintul dă cuvânt coferențiarului Ioan Costa, profesor preparandial, care își cetește disertația „Elemente străine în limba românească“.

Punctul următor a fost cetirea disertației „Despre pedepsă“ a învățătorului Petru Binchici, care a produs o vie discuție.

După acestea a urmat interesanta prelegeră a învățătoarei Elena Murgu cu subiectul „Cornelia, mama Grăchilor“. Conferența după o discuție vie ia la cunoștință prelegerea cu mulțumită.

După raporturile referenților deosebitelor comisii organizătoare și a afacerilor mai mărunte administrative fixându-se locul adunării generale pentru anul viitor în Radna: președintul reuniunii Iosif Moldovan în cuvinte călduroase iușcheie ședința adunării, a 17 generală a reuniunii.

Învățătorii s'au îndepărtat dela aceasta adunare, cu cele mai bune impresii.

Calendarul diecezan pe anul visect 1908.

In editura tipografiei diecezane gr. or. române a Aradului e deja gata și se poate avea și procura atât dela administrația tipografiei diecezane, strada Batthyányi Nr. 2, cat și dela toate librăriile, cu prețul de 40 fil. (20 cr.) — Se estinde pe 14 coale de tipar garmond și cuprinde afară de partea calendaristică, și calendar economic, semantizmul mitropoliei gr. or. române din Ungaria în genere și al diecezei Aradului în special, cronologia pe anul 1908, sărbători și alte zile schimbătoare, posturile, anotimpurile, întunecimile etc.; Genealogia familiei domnitoare, târgurile din Ungaria după datele cele mai nouă, instrucțiuni postale și telegrafice etc.; iar în partea literară: Mama, de Maria Cioban; Vestitorii, de animatul nostru prozator Mihail Sadoveanu; Câniă-mi lăutare, de Ion Minulescu; Învățătura face pe om, de zelosul nostru învățător și colaborator I. Groșorean; Cei trei tălahari, de L. Tolstoi; Stele, de Cornelia din Moldova; Răul din fire, de Petru Popa; Codrul părăsit, de M. G. Döpp; Ceva despre învățătura, de hîrnicul nostru învățător Pavel F. Dărlea; Cântece de joc de pe la Arad; Proverbe și sentințe, de T. I. Magier; Sfaturi economice, Sentințe, ghume și anecdote. Clissee din viața noastră bisericăsecă. Reclame și inserate de tot felul.

Îl recomandăm cu multă căldură tuturor oamenilor cu carte, îndeosebi preoțimei și învățătorimiei noastre, căci în calendarul acesta, pe lângă un preț de 40 fil., astăzi și o carte de lectură bună și instructivă și un îndreptar sigur în afacerile administrative ale bisericii și școalei noastre.

Cei ce primesc spre desfacere mai multe exemplare din acest calendar, unicul și oficiul în dieceza noastră, și le solvesc la timpul indicat de noi, primesc ca rabat 20% dela prețul calendarelor, expediate franco, de asemenea an de an și un

Calendar de părete

după ambele stiluri, cu scala timbrelor, care e absolut indispenzabil pentru oficiile noastre bisericesti-școlare și e un ornament de părete în casa fiecărui creștin.

CRONICA.

P. S. Sa D-l Episcop diecezan a plecat Mercuri în 28 August n., la Budapesta, pentru a lua parte la dezbatările fundațiunii E. Gozsdu.

Știri personale. PP. CC. LL. Augustin Hamsea și Roman R. Ciorogariu au plecat azi Duminică în Sibiu pentru a lua parte la ședințele Consistorului de acolo.

Aviz! Spre știre și strictă acomodare se aduce la cunoștință, elevilor de pedagogie și teologie dela seminarul nostru diecezan ortodox român din Arad, că cu abatere dela programa an, nănată deja în anuar: examenele repetitoare se vor tine în Vineri în 24 August (6 Septembrie); iar inscrierile Sâmbătă în 25 August (7 Septembrie). Arad, 15/28 August 1907. Direcția.

Direcția școalei comerciale gr. or. române din Brașov, trimite următorul Aviz:

Anul școlar 1907/8 se va începe la 1 Septembrie v. 1907. Înscrierile se fac de direcție în zilele de 1, 2 și 3 Septembrie v. Examenele supletorii și de emendare se vor tine în 1 și 3 Septembrie v. Cei ce vor întârziă atât dela acest examen, cât și dela înscriere, pot fi admisi numai dacă vor dovedi cu certificate demne de credință cauza întârzierii. Examenele de privatisti se vor tine în persoană la direcție cel mult până în 1 Septembrie v. Privatistii au a plăti la direcție taxele pe un an școlar cu 74 coroane și taxa de examen de 80 coroane deja la insinuare pentru examen.

În clasa primă pot fi primiți numai acei elevi, cari au absolvat cu succes și pot produce atestat de trecere din clasa IV gimnazială, reală sau civilă, dela o școală publică. La înscriere se cere atestat școlar și atestat de botez.

Taxa de primire e 8 coroane, didactru 60 cor., și alte taxe 6 coroane, și trebuie plătite la înscriere cel puțin jumătate, iară până în Februarie restul. Elevii, cari nu și vor achita la timp taxele, vor fi opriti dela cercetarea cursurilor.

Elevii de confesiuni străine decât cea română greco-orientală și greco-catolică plătesc didactru dublu.

Fiecare elev va mai plăti pe seama fondului de penziune al profesorilor încă o taxă de 10 coroane, iar pentru excursiuni școlare și alte trebuințe suma de 6 coroane.

Fiecare elev e dator a avea la începutul anului școlar toate cărțile și revizitele necesare nouă și în bună stare, deoarece legile școlare opresc traficul de cărți și revizite și folosirea de cărți vechi și necorespunzătoare. Cărțile vor purta viza instituției alătura rea cu numele elevului.

Chiul și uniforma proprie a școalei comerciale se recomandă a se procură deja în prima lună de școală și se impune în mod obligator tuturor elevilor din școală comercială. Forma și coloarea se pot aflare dela direcție. Pentru orice informații mai detaliate părintii și tuturor școlarilor să se adreseze la direcție.

Direcția.

„Redacția Tovărășiei“ ne trimite următoarea scrisoare: Iubite dle și frate! Îțiatragem din nou luarea aminte asupra articulului din fruntea numărului trecut al „Tovărășiei“, rugându-te să ne trimiti răspuns, că în comuna d-voastră căți însă s-ar afla care să se facă părăsi (acționari, evotisti) cu cate 10 cor. la Centrala Tovărășilor, ce vom să înființăm? Părțați vor avea vot la conducerea Centralei și a tovarășilor, cum au acționarii la ori-ce bancă, și au asigurați după bani cel puțin 6% camete, ba și mai mult, și vor avea mandria de a fi ajutat și ei a se întrupă Centrala, care va fi Matca tovarășilor economice prin satele românești, aducând înflorirea buneistării a poporului. Unde se vor inscrie cam 20 membri — ajutăm înființarea unei tovarășii după putință. Scrie-ne dar: căți fruntași s-ar afla la d-voastră care ar sprijini această întreprindere de mare folos? Răspunsul nu e obligator, ci să ia ca dat după chibzuială. Când o fi la adecă, pot intra mai mulți, poate mai puțini. Dta înștiințezăne cam căți crezi că ar subscrive de sigur! Pentru răspuns rupe corespondența mai de jos, umple-o pe dos, o subscrive, pune timbru de 5 fil. și o dă la poștă. Hunedoara, Aug. 1907. Cu stimă și frătie Redacția „Tovărășiei“.

Indemnăm pe fruntași satelor noastre să satisfacă cererile pornite din bun și folositor indemn.

Incredințare. Lucreția Crișan și Ignatie Porge logodniți, Beiuș-Sărbești, 1907.

Publicații. Din partea președintelui Comunității de avere grănitărești sau publicat acestea:

Cu rescriptul Înalτului Ministrului de interne Nr. 79935/1907 s'a aprobat deschiderea I-ei clase a gimnaziului superior de stat în Caransebeș încă în anul curent, adepă cu începutul anului școlar 1907/8.

Pentru înlezarea cercetării acestui gimnaziu de către copiii foștilor grănitări, Comunitatea de avere, bazată pe decisul reprezentanței Comunității de avere din 23 Ianuarie a. c. — înființează un internat, în care copii d'ai foștilor grănitări primesc întreținerea completă în mod gratuit pe timpul de școală.

Onoratul oficiu comunal este deci rugat a publică, că acei grănitări, cari doresc să aibă pentru copii lor înscriși în I-a clasă gimnazială în internatul înființând de Comunitatea de avere întreținere gratuită, să-și înainteze rugările lor Comitetului Comunității de avere mai târziu până la 30 August st. n. a. c. Caransebeș, la 19 August 1907. Constantin Burdău, președintele Comunității de avere.

Cronică bibliografică.

„Luceafărul” Nr. 15 cu următorul Sumar: Oct. G. Tăslăuanu, † Nicolae Ion Grigorescu. I. U. Soricu, Dor (poezie). I. Agârbiceanu, Doi bâtrâni. A. Seca, Departe (poezie). Dr. Alex. Bogdan, Limba literară și limba populară. M. Cunțan, Doină (poezie). G. C. Ionescu Boierul (novelă). I. Borcia, Ifigenia în Taurida de Goethe. Cronică: Înmormântarea lui Grigorescu. Cum cinstesc alții și cum știm noi cinsti memoria bărbătilor mari ai neamului. Răspunderea celor ce scriu față de publicul cititor. Știri. Bibliografie. Ilustrații: N. Grigorescu. Casa pictorului. O dimineată de vară. Car cu merinde. Cârcimă la drum.

În editura tipografiei diecezane din Arad au apărut în ediții nouă și se astă de vânzare următoarele:

Istorioare biblice de Nicolae Crișmariu ediția I, prețul 40 fil.

Carte de cetire pentru clasele 5–6 de Iosif Moldovan și consorții, ediția I, prețul 1 cor.

Abc-dar scris pe baza metodului cuvintelor normale de Iuliu Vuia ediția I prețul 40 fil.

Concurse.

În urma închirieri Venerabilului Consistoriu orădan de sub Nr. 1815/B 1907 prin aceasta să publică concurs pentru îndeplinirea parohiei de clasa a II-a Ferice din protopopiatul Vașcoului cu termini de alegere 23 Septembrie v. a. c.

Emolumentele sunt: 1) pământ parohial cu venit de 40 cor. 2) bir preoțesc 130 de brădii cuceruz sfârmat. 3) dela înmormântări mari câte 4 cor. 40 fil., dela înmormântări mici câte 2 cor., dela liturgii 80 fil., dela maslu 2 cor., dela botez 50 fil., dela cununii 4 cor., dela slujbe mici câte 40 fil. 4) întregire dela stat pentru preoții sub 8 clase 410 cor. 76 fil., iar pentru cei cu 8 clase 1210 cor. 76 fil. De cvartir deocamdată să va îngrijii cel ales.

Cei ce vor reflectă la aceasta parohie sunt poftiți, ca recursele ajustate conform regulamentului și adresate comitetului parohial concernent, să le înainteze oficiului pesc gr. ort. român al Vașcoului în Segest p. u. Rony (c. Bihor) având a se prezenta în terminul regulamentar în sf. biserică din Ferice spre a-și arată dezeritatea în cele rituale și oratorie.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu: Moise Popoviciu adm. protopopesc.

— 3 —

Pe baza închirieri Venerabilului Consistoriu orădan de datul 30 Iuliu a. c. Nr. 1857/B pentru îndeplinirea parohiei vacante de a III-a clasă din comună **B. Sânmicălușiu** se publică concurs cu termini de alegere în 16/29 Septembrie a. c.

Dotațunea constă din pământ de $3\frac{1}{2}$ jugăre; birul dela 70 căsi câte 1-vică cuceruz; stoalele îndatinate; locuință și întregirea dela stat a dotațunei stabilită conform pregătirilor alesului.

Doritorii de a ocupa aceasta parohie, au a-și înainta documentele la P. O. D. protopop Petru Serb în F. Györös, având până cu 8 zile naintea alegerei a se prezenta la sf. biserică pentru a cântă ori celebră și predică.

Dat din ședința comitetului parohial din B. Sânmicăluș ținută la 15/28 Iuliu 1907.

Alexandru Papp
președ. com. par.

În conțelegeră cu: Petru Sârbu protopop tractual.

— 3 —

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunii învățătoarești din **Căcărau**, pe baza dispoziției Ven. Consistoriu de sub ad. Nr. 3754/907, se escrize concurs din oficiu, cu termini de **30 zile** dela prima publicare în organul diecean.

Venitele sunt: a) în bani 300 cor.; b) pentru conferință 10 cor.; c) scripturistica 8 cor; d) 10 săpt. bucate (jumătate grâu, jum. cuceruz); e) 6 st. lemne și pentru sala de învățământ; f) cvartir și grădină în natură; g) întregirea venitelor dela stat cu 320 cor., de unde să vor cere și eventualele cvincvenale.

Recursele ajustate regulamentar și adresate comitetului par. să să subștearnă Oficiului pesc gr. or. rom. din Buttin (com. Arad), având recurenții a să prezenta în terminul de sus, în sf. biserică, spre a-și arată dezeritatea în cele rituale.

Ioan Georgia protoprezbiter, adm. ppesc.

— 3 —

Pentru îndeplinirea parohiei a II-a din **Broșineu** devenită vacanță prin reposarea parohului Ioan Moldovan, să escrize concurs cu termini de **30 zile** dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt: 1) uzufructul unei sesiuni parohiale, constătoare din 32 jugh. împreună cu dreptul de păsune și pădure; 2) folosirea intravilanului de sub Nr. 183; 2) stoalele îndatinate; 4) birul constător din a) măsură de cuceruz sfârmat dela parohieni cu câte 8 jug.; b) una jumătate măsură de cuceruz, dela cei, cari au mai puțin de 8 jug., ear c) dela jeleri câte $\frac{1}{4}$ de măsură de cuceruz; 5) întregirea venitelor dela stat, conform evaluației celui ales.

Dările publice, după venitul său le va suportă alegându-l, care va avea să împartă toate venitele din parohie, până la 25 Martie st. v., 1908, cu văduva preoteasă.

Parohia e de **clasa I-a**.

Reflectanții la această parohie sunt poftiți ca recursele ajustate conform Regulamentului și adresate comitetului parohial concernent, să le înainteze ofi-

civilui ppesc gr. or. român din Borosjenő (com. Arad), având a se prezintă în terminul de sus, în s. biserică din Borosineu, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și în cele rituale.

Comitetul parohial.

George Feier
președintele com.

Pavel Dîrlea
notarul com.

În conțelegeră cu: *Ioan Georgia* protoprezviter.

2-3

În urma încuviințării Ven. Consistoror orădan de sub Nr. 1654/B 1907 prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei de **clasa II-a Rieni-Sudrigiu**, din protopopiatul Vasconu cu termin de alegere pe **16/29 Septembrie** a. c.

Emolumentele impreunate cu aceasta parohie sunt: a) dela Rieni: 13 jughere de pământ și venitele ștolați, anume: dela liturgii private 80 fil., dela feștanii 80 fil., dela botez 72 fil., dela cununii 4 cor., extrase de botez 2 cor., înmormântări până la un an 1 cor., dela 1 an până la 7 ani 2 cor., dela 7 ani în sus 4 cor.; b) dela Sudrigiu: pământ de două cubule și 4 cubule de cuceruz sfârmat, ștalele ca la Rieni, afară de îngropăciunea pruncilor, care e 2 cor., fără osebere de etate.

Întregire dela stat pentru preoții sub 8 clase 440 cor. 08 fil.; iar pentru cei cu 8 clase 1240 cor. 08 fil. De cvartir se va îngrijii cel ales.

Ceice doresc a reflectă la aceasta parohie sunt poftiți a-și înaintă rugările lor, instruite conform prescriselor §-lui 13 din Statutul-Organic și adresate comitetului parohial, subsemnatului în Segyest p. u. Rieny, iar în vre-o Duminecă ori sărbătoare au să se prezenteze la sf. biserică, cu observarea §-lui 20 din regulamentul pentru parohii, spre a-și arăta desteritatea în cant, tipic și oratorie.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu mine: *Moise Popovici* adm. popesc.

2-3

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc dela scoala confesională ort. rom. din **Jadani** (pprezv. Timișorii) prin aceasta se scrie concurs cu termin de recurgere de **30 zile** dela prima publicare în organul diecezan.

Emolumentele anuale sunt: 1) 1000 coroane în bani gata dela sf. biserică; 2) 100 coroane dela comuna politică pentru conducerea școalei de repetiție agronomică; 3) Pentru conferințe 20 coroane; 4) Dela înmormântări unde e posibil 1 coroană; 5) Cortel liber constător din 2 chilii, 2 culine, 1 cămară, 1 grăjd pentru vite, grădină de 800 stângeni și un estravilan tot de 800 stângeni liber de dare.

Dela recurenți se cere: evaluația preșrisă în lege, abilitatea ce are să documenteze prin atestat că știe conduce corul existent ce e obligat a-l instruă în lunile de iarnă, având să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Cvinvenalul se pune în prospect numai după 5 ani de serviciu neîntrerupt la aceasta școală; despre primirea acestei condiții va avea se alătura la recurs declaratiune specială.

Recursele ajustate regulamentar și adresate comitetului parohial din Jadani, să se subștearnă P. O. Oficiu protopopește din Timișoara în terminul susindicate.

Dat din ședința com. parohial ținută la 31 Iulie (13 August) 1907.

Valeriu Iacob,
președintele com. par.

Nicolae Vulpe,
paroh, notar adhoc.

În conțelegeră cu protoprezviterul: *Dr. Traian Putici*
inspector de școale.

—□—

2-3

Pentru îndeplinirea definitivă a postului de învățător prin penzionarea învățătorului Gavril Hasas din comuna **Ateas** protoprezyiteratul Tinca (com. Bihor) cu termin de alegere pe **14/27 Sept.** a. c., pe lângă următoarea dotație: bani gata 600 cor., pentru încălzitul școalei 24 cor., cvartir liber.

Se pune în prospect că alesului se va cere ajutor de stat pentru întregirea dotației.

Recurenții sunt poftiți ca recursele lor ajustate conform regulamentului și adresate comitetului parohial să le subștearnă subscrисului cel mult până în 12/25 Septembrie și să se prezenteze în vre-o Duminecă ori sărbătoare spre a-și arăta desteritatea în cele rituale.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu mine: *Nicolae Roxin* protoprezviter.

2-3

Cu provocare la înalta încuviințare consistorială de sub Nr. 4462 din 27 Iulie v. a. c., se scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în „Bis. și Scoala“, pentru vacantele parohiei de **clasa III-a Crivobara, T. Hodoș și Topla**.

Emolumentele impreunate cu postul de paroh din Crivobara sunt: a) sesiune parohială de 32 jucări pământ arător, cu intravilan de $\frac{1}{2}$ jugăr, fără casă însă; b) întregire dela stat după evaluația celui ce se va alege; c) stolele uzuale, anume: dela cununie 2 cor., dela botez 40 fil., dela înmormântare de prune până la 7 ani 1 cor. 20 fil., ear dela 7 ani în sus 2 cor. și cu intrare în biserică 3 coroane, pentru stare pe drum 40 fileri, pentru un evangelist 2 coroane, pentru predică la mort 2 coroane, pentru slujirea pomenei 20 fil. și totatăta pentru slujirea hainelor de pomană, pentru liturghie de mort 40 fil.; pentru sfintirea unei case noi și a unei fântâni câte 1 coroană; pentru feștanie la casă 40 fileri; pentru liturghie de vîi 40 fil. pentru slujba marelui Vasilie 80 fil. iar pentru slujbi comune 20 fil.; pentru extrase matriculare 2 cor. și pentru informație familiară 4 coroane.

Cu cel din **T. Hodoș**: a) sesiune parohială de 30 jucări și intravilan de $\frac{1}{2}$ jugăr cu casă parohială; b) stolele uzuale; c) întregirea dela stat după evaluația celui ce se va alege și d) birul preoțesc: de fiecare casă o măsură de bucate, parte grâu parte cuceruz.

Cu cel din **Topla**: a) sesiune parohială de 32 jucări; b) întregire dela stat după evaluația celui ce să va alege și c) stolele uzuale.

Se observă că, în toate trei parohiile, sarcinile publice după sesiuni le poartă ceice vor fi aleși.

Reflectanții la aceste posturi de parohi, petițiile concursuale, instruite cu documentele prescrise pentru parohiile de clasa a treia, au să le adreseze respectivelor comitete parohiale, pe calea oficiului prezviteral gr. or. rom. din Belint (Bélincz, Temes-megye), și în lăuntrul terminului concursual, să se prezinte în vre-o Duminecă ori în vre-o sărbătoare în sf. biserică din parohia la a căreia post de preot reflectează, spre a-și arăta desteritatea, în cântare și tipic, eventual în predică și în slujire.

Belint, în 31 Iulie v. 1907.

Comitetele parohiale.

În conțelegeră cu mine: *Gerasim Sârb* protoprezviter.

—□—

3-3

Pentru îndeplinirea definitivă a parohiei a II-a din **Bârsa**, devenită vacanță prin strămutare, se scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în foaia „Biserica și Scoala“.

Urmează în supliment „Biserica și Scoala“ Nr. 34.

Supliment la „Biserica și Școala” Nr. 34.

Venitele sunt: uzufructul unei grădini și a unei sesiuni de pământ; drept de păsunat pentru 32 vite; birul și stolele îndatinate din parohia sa, care se începe dela N-rii de casă 249, 225, 174 și 78 până în valea Hodiușului; congrua după evaluația celui ales; venitele obiceinuite la sf. biserică se împart între ambii preoți din comună. Casă parohială nu este; dările le va suporta cel ales.

Parohia e de cl. II-a, conform staverirei Ven. Consistor de sub Nr. 2398/1907.

Aleșul va fi îndatorat a catehiză în ambele școale fără vre-o remunerație dela parohie.

Doritorii de a ocupa această parohie, sunt poftiți ca recursele ajustate conform Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial, să le subștearnă P. On. Oficiu pesc gr. or. rom. din Butyn (com. Arad) având a se prezenta, în careva Dumineacă ori sărbătoare și în sf. biserică, spre a-și arată dezeritatea în cele rituale și în oratoare.

Din ședința comitetului parohial, ținută la 15/28 iulie 1907.

Ioan Popovici
preot, președinte.

Terentie Popa
invățător not. com. par.

În conțelegere cu: *Ioan Georgia*, pprezv. insp. școlar.

—□—

3—3

Conform ordinației Venerabilului Consistor de dñ 28 Iunie v. a. c. Nr 3674/907 se publică concurs pentru indeplinirea definitivă a stațiunei învățătoarești din comuna **Gross**, cотul Caraș-Severin, cu termin de recurgere de **30 de zile** dela prima publicare în foaia oficială „Biserica și Școala”

Emolumentele impreună cu acest post sunt: 1) Bani gata 394 cor. 2) De fiecare Nr de casa 16 cupe cucuruz sfărâmat. 3) 4 lugh. catarale pământ fânăt. 4) Scripturistica 6 cor. 5) Conferința 10 cor. 6) Lemne 32 meteri în preț de 32 cor., din care are a se incălzi și sala de învățământ. 7) Cvartir cu grădină.

Doritorii de a ocupa acest post se avizează, ca recusele ajustate cu documentele prescrise, adresate comitetului parohial din Gross să le trimită P. O. oficiu pprezbiteral în Lipova, iar în răstimpul căc concursul este deschis, să se prezenteze în sf. biserică din Gross, pentru a-și arată dezeritatea în cântare și tipic.

Gross la 26 Iulie (8 August) 1907.

Comitetul parohial

În conțelegere cu mine: *Voicu Hamsea* protoprezviter

—□—

3—3

Prin penzionare devenind vacant postul de învățător dela școală gr. or. rom. din **Cheresig**, — protoprezviteratul Orăzii-mari — pentru indeplinirea acestui post se scrie concurs cu termin de alegere pe **8/21 Septembrie** 1907. Emolumentele sunt:

1. În bani gata 146 cor, din cari va avea a incălzi și sala de învățământ. 2. Pământ arător 13 jug. catas. prețuit în 312 cor. 3. Bucate 18 cubule (12 cubule grâu de pâne, 6 cubule cucuruz) prețuit în 180 cor. 4. Porțuni de fân 95, prețuite în 40 cor. 5 Cvartir cu 2 chilii, culină, cămară și supraedificatelor de lipsă precum și grădină de legume. 6. Stolele cantoriale dela funcțiunile obveninde.

Contribuția după pământul învățătoresc o va solvi aleșul învățător.

Să notează că dela recurenți se cere ca să fie în stare a înființă și conduce cor vocal, dreptaceea întărirea definitivă a învățătorului ales va urmă numai după un an, dacă în decursul acelui va înființă cor vocal.

Recusele ajustate conform §-lui 61 din „Reg.” adresate comitetului par. din Cheresig, să se trimită până la 5/18 Sept. a. c., subscrisului în Oradea-mare, având recurenți a se prezenta în vre-o Dumineacă ori sărbătoare în sf. biserică de acolo, spre a-și arată dezeritatea în cant și tipic.

Comitetul parohial

În conțelegere cu: *Toma Pacala*, protopop insp. școl.

—□—

3—3

Pentru indeplinirea stațiunei învățătoarești vacanță din **Șiștarovet** (popiatul Lipovei) se scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în foia oficială „Biserica și Școala”.

Emolumentele anuale sunt: 1) În bani gata 600 cor; 2) 4 iugăre pământ parte arător parte fânăt; 3) Pentru lemne la învățător 120 cor; 4) Pentru încălzirea salei de învățământ 16 m. lemne; 5) Pentru coferență 20 cor; 6) Pentru scripturistica 10 cor; 7) Despre cvartirul învățătorului se va îngrija comuna bisericăescă.

Pentru îndeplinirea definitivă a postului de inv.
cantor din **Madriștești** (protoprezviterul Halmagiu) prin aceasta se scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt: 1. Bani gata din cassa culturală 30 cor. 2. În naturale 4 șinice grâu 4 șinice cuciuruz prețuite în 72 cor. 3. Lemne de foc 8 stângeni (5 stângeni pentru învățător 3 pentru încălzitul școalăi) prețuite în 80 cor. 4. Spese de conferințe 10 cor. 5. Scripturistică 5 cor. 6. Venite cantoriale 10 cor., cari toate la olaltă fac 495 cor. 7. Întregirea dotăiei și cvinvenialele se vor cere dela stat conform art. de lege XXVII din 1907.

Se observă ca alegândul învățător până la edificarea școalăi va avea singur să se îngrigească de locuință căci sala de învățământ e în casa pe chiria cam deodată.

Alesul va avea să țină regulat și școala de repetiție și să conducă strana în biserică.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți să-și înainteze recursele lor ajustate conform regulamentului și adresate comitetului paroh. în terminul de sus P. O. Oficiu pprezv. în Nagyhalma. Iar sub durata concursului vor avea să se prezinte vre-o dată în sf. biserică din Madriștești spre a-și arăta dexteritatea în cântare și tipic făcându-se astfel cunoscut poporului.

Madriștești 4 Aug. n. 1907.

George Leuca
preot, pres. com. par.

Isaiia Popet
not. com. par.

In conțelegere cu: *Cornel Lazar* pprezv. insp. școlar.

—□— 3—3

Licitătione minuendă.

În conformitate cu conclusul Ven. Consistoriu diecezan gr. or. român din Arad de dñs. Arad 17/30 Iulie 1907 Nr 3749. să publică licitațione minuendă pentru renovarea S. Bisericii gr. or. române din comuna **Petriș** protoprezviteratul M. Radna cu prețul de exlamară 2281 cor. 28 fil pe ziua de **12/25 Aug.** 1907 la 3 ore d. m. în localitatea școalăi din loc.

Licitanții au să depună ca vadiu 10% din prețul de strigare sau în numerari, sau papir de valoare. Preliminariul de spese și condițiunile de licitare să pot vedea la oficiul parohial din loc. Comuna biserică își rezervă dreptul de a da lucrarea spre execuțare aceluiași dintre licitații, în care va avea, mai multă încredere. Licitanții nu-și pot forma drept de a pretinde călătorie și diurne pentru participare la licitație.

Contractul încheiat pentru întreprinzători va fi valabil după subscrisare, iar pentru comuna biserică numai după aprobarea Ven. Consistoriu diecezan.

Din ședința comitetului parohial gr. or. român din Petriș tînuit la 3/16 Iunie 1907.

Iosif Cimponeriu
pres. comitet.

Ioan Popovici
notariu. comit.

—□— 3—3

Fondată la anul 1887.

Fondată la anul 1887.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII SOCIETATE PE' ACTII

Centrala în Arad, calea Arhiducelui Iosif Numărul 2.
(vis-à-vis de primărie) casa proprie.

Filiala în Chișineu, (Kisjenő) casa proprie.

Capital societar . **1.200.000 C.**

Fond de rezervă : **900.000 C.**

Depuneri spre fruct. **6.000.000 C.**

Circulațione anuală **150.000.000 C.**

Primeste depuneri spre fructificare, de-
spre cari eliberează libele.

Pentru sumele depuse fără termen de abzicere și rămân la bancă pe timp mai scurt de 3 luni de zile, plătește deponenților **4%** interese, — iar depunerile elocate pe timp mai lung de 3 luni de zile, după mărimea sumei depuse: plătește deponenților **4½%** și **5%** interese fără nici o detrac-
dere.

După toate depunerile contribuția (darea) de interesă o plătește institutul separat.

Depuneri până la zece mil de coroane, după starea cassei, să plătesc și fără de abzicere.

Escontează cambii și acordează credite cambiale cu acoperire hipotecară.

Dă avansuri pe efecte publice (Lombard).

Acordează împrumuturi hipotecare pe case de închiriat și pe proprietăți de pământ.